

[Flemming Hansen]

komme ind og se nogle af de store skuespil, nogle af de store operaer, nogle af de store balletter eller høre nogle af de verdenskendte symfoniorkestre, man kan møde i disse byer. Vi er indstillet på at betale op til 800 kr. for en enkelt billet en enkelt aften, og her kan folk komme i Det Kgl. Teater for 140 kr., hvis ellers der er åbent. Sikke en kulturmulighed vi frivilligt giver slip på dér! Men selvfølgelig har vi vore sommerrevyer, og det er da også en festlig ting, men det er jo altså kun disse 6-8 uger ude i sommerlandet.

Jeg synes, hele spørgsmålet om kulturområdet er spændende, fordi redegørelsen jo bekræfter, at kultur betaler sig. Man spørger altid: Kan man måle kultur? Men når hver fjerde besøgende på vore museer er en turist, udenlandsk turist oven i købet, så kan man jo sige, at man på en eller anden måde godt kan måle kultur. Man kan sige, at et kulturelt arrangement eller et kulturelt besøg er noget, der gavner et helt område, for man opholder sig jo i området et stykke tid og tager flere ting med end den bestemte kulturgren, man besøger.

I det hele taget må man sige, at kulturområdet – hvilket rapporten jo omtaler udførligt – og miljøområdet er nogle af de meget store aktiver, der fortsat skal ske en udvikling omkring. Det er meget interessante oplysninger, redegørelsen giver om disse emner, og vi ved jo alle sammen fra rejser i det sydeuropæiske, hvordan vi, når vi er dernede, sender tankerne hjem til Danmark og tænker på vores kulturliv og på det rene miljø og i virkeligheden ikke kan forstå, at vi ikke holder vores ferier hjemme i stedet. Det eneste, vi mangler, er bare, at vi har garanti for solen. Der er da også stadig flere danskere, som gør det, og så vender jeg tilbage til mulighederne for at udvikle turismen.

En af de største succeser, vi har oplevet herhjemme i de senere år, er forøgelsen af antallet af overnatninger på hoteller, på campingpladser og ikke mindst i sommerhuse, hvor der er sket en stigning over 2 år på 40 pct., og hvor turismens organisationer oplyser at vi vil opleve en endnu kraftigere stigning i 1991. Det synes jeg er glædeligt.

Også når det gælder sommerhuse, skal vi være kreative og tænke: Skal sommerhuse i fremtiden bygges på en anden måde? Skal sommerhuse være en egentlig erhvervsinvestering, et driftsobjekt, altså et hotel, som ligger ned, kan

man sige? Endelig skal vi måske til at tænke på, om sommerhuse skal bygges på en anden måde. Skal det være i den populære spanske publostil, hvor man altså bygger 20, 30, 100 sommerhuse og så har noget omkring dem, som man kan skabe en aktivitet omkring, altså en form for klyngesommerhuse? Det er jo ikke noget, vi er vant til i Danmark, men jeg tror, det var en mulighed, hvis jeg nu skulle komme med et kreativt forslag.

Jeg har mærket mig nogle af Turismens Fællesråds betragtninger om Nordjylland, som uden diskussion er Danmarks betydeligste turistområde med et samlet antal overnatninger på 3,5 millioner, men jeg ser ikke en eneste grund til, at ikke ethvert område i Danmark skulle kunne gøre det lige så godt, som man har gjort det i Nordjylland. Der er ikke ét sagligt argument for, at man ikke lige så godt kunne få den succes, man har fået i Nordjylland, i Thisted, i Ringkøbing, i Fyns Amt, overalt, hvis man arbejdede lige så dygtigt, som jeg synes det fremgår af rapporten at man har gjort i Nordjylland.

Desværre er min taletid ved at være udløbet. Jeg er kun halvt igennem min tale, men jeg skal da også sige noget om kasinoerne, som jeg synes er en meget stor succes, og selv om der var megen modstand mod dem i Folketinget, så er det en ting, der er kommet for at blive, og vi skal glæde os over, at der slet ikke er tvivl om, at kasinoerne tegner til at blive en succes.

Redegørelsen nævner også begrebet erhvervssturisme, og det har jo også lidt med kasinoer at gøre, men ikke så meget. Her er nok et af de områder, hvor mulighederne i fremtiden er allerstørst. I dag er det jo comme il faut at arrangere og afholde konferencer af enhver slags, og så snart København når op på en passende hotelstandard for turisme og erhvervsfolk – og jeg tænker på mængden af hotelværelser – så er der ingen tvivl om, at de helt store konferencer også kan trækkes til København i større omfang, end vi kender det, altså konferencer på både 2.000, 5.000 og 10.000 deltagere. Og så var der måske mulighed for, at nogle af de mindre konferencer kunne overlades til provinsen, hvor der jo er fremragende hotelfaciliteter.

Jeg synes nemlig, at vi skal erindre os én ting, og det er, at hvis vi sammenligner os eksempelvis med Norge og Sverige, så er Danmark i dag